

Ladies Garden

Kauniina syyspäivänä joukko puutarhahenkisiä naisia asteli **Tapanilassa** sisään **Mosa Interiörsin** ihmeelliseen maailmaan.

Kello 18 **taidegraafikko Leena Airikkala** asettui töidensä läheisyyteen kertomaan elämästään ja taiteestaan.

Aikoinaan hän aloitti lastenkirjojen kuvittamisella. Sitten kesätyö hautausmaalla vei hänet kukkien maailmaan. Siellä mullan tuoksu ja ruusut tekivät lähtemättömän vaikutuksen. Nykyään taulujen mieluisimmat aiheet ovat kukat ja kengät. Myös 1600-luku on läsnä töissä.

Leena ei koskaan maalaa luonnonmaisemaa sellaisenaan. Hän etsii sieltä kohdan, jossa ihmisen

kädenjälki näkyy. Jalopuut vanhojen kartanoiden pihoilla ovat kiehtovia. Erityisesti taitelijaa kiehtovat herkäät kasvit, jotka tulevat esiin ensimmäisenä keväällä lumen alta. Yksi kuvatuimmista on keisarinpikarilija eli fritillaaria. Leenalta pyydetään aika ajoin myös työtä, joka soveltuu postimerkkisarjaan. Tarkan ja herkän siveltimen jälki tiedetään.

Naiset kyselivät taiteilijalta monenlaista ja piipahtivat sitten myymälän puolella, jossa oli jos jonkinlaista silmiä hivelevän kaunista esinettä tarjolla.

Mosan jälkeen naisjoukon tie kulku kohti **Tapanilan työväentaloa**, jossa **Puutarhanaisten** väki jo odottelikin vieraita kahvittelemaan. Tarjolla oli suolaista ja makeaa leivonnaista. Auringonkukat tervehtivät vierasjoukkoa hurmaavalla kauneudellaan.

Pöytämaljakoissa oli kaunistuksena mustikanvarpuja ja oranssisia gerberoita. Sitten olikin jo aika siirtyä kuuntelemaan illan tähtiesiintyjä salin puolelle.

Puutarha oli kaikille illan esiintyjille aivan sydämenasia. Niinpä oli mielenkiintoista kuulla, mitä kaikkea heillä oli kerrottavanaan.

Maarit Feldt-Ranta ja **Tiina Klemetilä** puhuivat silkan nauttimisen ja ilon puolesta. Heille puutarha on monesti fiilistelyä, ja pelkkä suunnittelukin tuottaa suurta mielihyvää. Aina ei tarvitse mennä tekemään jotain puutarhassa. Tiinakin on jo antanut periksi kasvien omalle kasvupalalle ja antaa niiden suuntautua oman halunsa mukaan eikä enää ihmettele sitä, etteivät ne kasva kuten hän tahtoi. Kumpikin etsii matkoillaan jonkun läheisen puiston, jonne suuntaavat kokemaan vihreyttä ja aistinautintoja. Noilla reissuilla Tiina on tavannut kiinnostavia ihmisiä ja saanut hyvää juttuseuraa. Maarit poti jopa huonoa oloa Grönlannissa käydessään, kun siellä ei näkynyt vihreitä kasveja.

Tiina Klemetilä pitää itseään onnekkaana, kun voi muuntaa puutarhaharrastuksensa jopa palkalliseksi televisio-ohjelmissaan. Hän on enemmän käsillä tekemisen puolestapuhuja kuin näyttävyyden esilletuoja.

Tietokirjailija **Sari Savikko** puolestaan nauttii maan kääntämisestä ja kasvien seurasta. Kasvit ovat aina kuuluneet hänen elämäänsä. Hän on ollut myös hyvin innostunut vanhasta puutarhakirjallisuudesta, ja vanhan ajan hengen vaaliminen onkin hänelle tärkeää. Kun sopivaa tietopuolista teosta ei ollut saatavilla, hän tietokirjailijana päätti itse tehdä sellaisen. Tuloksena syntyi "**Isoäidin puutarhavuosi**" -kirja.

Yrittäjä **Anne Vuori** hauskuutti yleisöä kertomalla värikkäästi opiskeluvuosistaan ja omasta kasvi-innokkuudestaan, josta sai runsasta palautetta kavereiltaan. Yleisenä suuntauksena Anne kertoi nykyään olevan, että ihmiset haluavat yhä isompia ja näyttävämpiä kasviasetelmia ilman, että ymmärretään mitään kasvien ominaislaaduista tai ylipäätään sitä, että kasvaminen kestää aina oman aikansa. Anne sanoikin kauniisti filosofoiden, että kasvin kasvattaminen ei ole suoritus. Pikemminkin kasvin kanssa elämisen voisi ottaa suhteena siihen kasviin ja iloita siitä, että vieläkin tässä yhdessä kuljetaan.

Sari Savikko lisäsi vielä, että puutarhanhoidossa yllättäen laiskuus usein palkitaan. Kun ei ehdi niin viimeisen päälle hoitaa puutarhaa, se voikin kukoistaa omia aikojaan ja palkita kauniisti kasvattajaansa. **Leena Airikkala** muistutti, että kasveille voi antaa mahdollisuuden. Ilman sitä saattaa tekemisestä ilo hävitä. Aina ei tarvitse tehdä kaikkea itse vaan voi avautua nauttimaan toisten tekemisistä, nauttia vaikkapa jonkun pihan kauniista kevätistutuksista aivan ilmaiseksi.

Vielä omasta puutarhanhoidostaan puhkesi puhumaan illan musiikkiesiintyjä **Reetta Ristimäki**.

Vaikka hän oli nuoruuden ehdottomuudella vannonut, ettei koskaan hurahda puutarhanhoitoon, niin toisin tietysti kävi. Siirtolapuutarhamökki vei ajatukset ja herätti suuren innon kasvien hoitoon ja puutarhan vaalimiseen. Reetta esitti ihania illan aiheeseen sopivia lauluja, ja häntä säesti harmonikkataiteilija **Jukka Ojala**. Sävelten siivin saatoimme vakuuttua kauneuden ihmeellisestä lahjasta. Se voi ilmetä niin eri tavoin, joskus lauluna ja joskus kasvin välittämänä kokemuksena.

Iltaa juontanut **Puutarhanaisten puheenjohtaja Leena Luoto** kutsui sitten lavalle henkilöitä, joille yhdistys halusi ojentaa huomionosoituksen.

Naisten aherrus ja puutarha-aatteen eteen tekemä työ on ollut tärkeää niin yhdistykselle kuin heille itselleenkin. Kyse on ollut vuosikausien mittaisesta sitoutuneisuudesta ja osaamisesta sekä vastuunkannosta.

Kuvassa **Puutarhanaisia** kymmenkunta vuotta johtanut **Tuula Lindholm** omaa huomionosoitustaan hakemassa. Nykyisen puheenjohtajan **Leena Luodon** kanssa lavalla on hallituksen edustajana **Nina Ståhlberg**.

Illan vieraat ja yleisö vakuutuivat jälleen puutarhan ihmeellisestä ja hyvää tekevästä voimasta, jolla se ravitsee mieltä ja kehoa. Kasveilla on oman luontaisen kasvunsa lisäksi jalo tehtävä toimitettavanaan. Sen tehtävän vaikutukset ulottuvat syvälle mieleen ja sielun sopukoihin. Jokainen kasvi ja siemen tietää, mitä ja millainen siitä tulee. Ihminen ei välttämättä tiedä. On etuoikeus saada heittäytyä tuohon kiehtovaan vuorovaikutussuhteeseen ja seikkailuun.

Ilta päättyi yhteislauluun "**Orvokkoni tummasilmä**". Auringonkukat jäivät hehkumaan lämpimässä syysillassa.

Teksti ja kuvat: Merja Penttinen